

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Submersio Mariæ mulieris peccatricis. Capvt. LXXVI.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

cliniū ingredi, neq; ad coquinā reuerti posset. Cū autē vna ferme hora perstitisset, frustra conaretur ingredi, cœpit vocare dominam suam, dicens: Veni hucusq;. Illa admirans, quod in medio ianua persistens, ad illam non ingrederetur, sed clamaret, ait illi: Tu magis huc veni: ignoras, quia cœcitate teneretur. Puer autem cœpit illam adiurare, vt iret propè illum. Illa verò iurauit, nō se ituram. Tunc ait illi: Mitte vel puellam. Quæ noluit, sed ait: Si quid vis, ipse potius veni. Vidit autem seruus, quod nihil potuisset agere, se ipsum gladio percussit, & corruit. Domina verò illius cū vidisset, quid egerat, clamauit, continuoque vicini accurrerunt. Ingressi sunt autem & ex officio Prætorij nonnulli, puerumq; reperientes ad huc viuum, didicerunt ab ipso omnia, & glorificauerunt Dominum, qui ostenderat miracula, & matrem em saluauerat cum filia.

1 Si ieiunantem quotidie. Vide hic quid promeretur a Deo tam continuum ieiunium, & num fuerit inuile, vt nunc dicunt quidam.

2 Ecce quomodo sancta Dei genitrix affuit his sibi commendatis mulieribus.

Submersio Maria mulieris peccatricis.

C A P V T. LXXVI.

ET hoc item Palladius ipse narravit nobis. Audiui, inquit, nauclero quodam enarrare tale aliquid. Quod die quadam cū nauigaret, vectores habens viros, & mulieres, ventisq; in altum, cæteris omnibus benè nauigantibus, alijs quidem Constantinopolim, alijs verò Alexandriam, & alijs aliò, vento illis flante prospero, ipse solus nauigare non poterat. Et mansimus (inquit) quasi dies quindecim, nihil ex eo loco, vbi eramus, moti. Versabamur igitur in magna

gna mœstiria, & desperatione, nescientes, quid
 nam istud sibi vellet. Ego verò, vt Nauclerus, cui
 cura nauis incumbebat, & omnium, qui in ipsa
 erant, cœpi rogare Deum pro hac re. Quadam
 verò die venit ad me vox dicens: Mitte foras Ma-
 riã, & benè nauigabis. Cœpi ergo cogitare, quid-
 nam hoc esset, & quæ esset Maria. Cùm autem
 hæsitarem de hoc, venit vox de nouo dicens: Di-
 xi tibi, Mitte foras Mariam, & salui eritis. Tunc
 ego cogitans, quid istud esset, exclamaui conti-
 nuò, ò Maria. Nesciebam enim, quæ esset Maria.
 Illa verò iacens in loco suo, vt audiuit, respondit
 dicens: Quid iubes, domine? Tūc aio ad illã: Fac
 charitatē; veni hucusq;. Exurgens autē continuò
 venit. Cùm ergo venisset ad me, accepi eam seor-
 sum, & dixi ei: Vides, Maria soror, quot peccata
 mea sunt, vt propter me vos oēs pereatis? Illa ve-
 rò altiùs ingemiscēs, ait: Verè, Domine mi Nau-
 clere, ego peccatrix sum. Et dixi illi: Quæ peccata
 habes, mulier? Et illa: Væ mihi, inquit, quia non est
 peccatū, quod ego nō egerim, & propter peccata
 mea vos oēs in periculo cōstituti estis. Tūc enar-
 rauit mihi mulier, q̄ circa se erāt dicēs: Profectò,
 Domine Nauclere, infelix ego virū habui, ex quo
 duos filios genui. Cūq; ad ætatē peruenissent, vn⁹
 annorū nouē, alius quinq;, mortuus est vir meus,
 & remāsi vidua. Miles autem quidã habitabat iu-
 xta me, quē ego maritū accipere volui, misi q; ad
 ipsum quosdam. Ille autē non acquieuit, dicens:
 Nō accipio vxorem, q̄ habeat ex altero viro fili-
 os. Ego autē videns q̄ propter filios nollet me ac-
 cipere vxorē, inducta amore ei⁹, occidi duos filios
 meos, indicauiq; illi dicens: Ecce modo nullum
 habeo filium. Miles verò cūm audisset, quid egis-
 sem de filiis, ait: Viuit Dominus, qui in cœlis habi-

rat, quia te non accipiam. Vnde ego metuens, ne hoc manifestum fieret, & moreretur, fugi. Hæc ego audiens ex ore mulieris, ne sic quidem illum in mare proijcere volui, sed differens dixi ad illam rursus: Ecce ego ascendo in carabum, & si ambulauerit naus, scito, quia peccata mea in nauis operantur. Vocavique continuo scapharium, & dixi: Produe scapham. Cumque ascendissem in illam, nihil magis vel nauis, vel scapha mota est. Tunc ascendens nauim, dixi mulieri: Descende & tu in scapham. Quæ mox ut descendit, scapha se continuo quinquies gyrans, in profundum cum muliere submersa est. Nauis autem post hæc tanta velocitate cucurrit, ut tribus diebus, ac dimidio, nauigationem peregerimus, quam diebus quindecim peracturi eramus.

Relatio trium pauperum cæcorum, quomodo extirpatis fuissent.

C A P V T. LXXVII.

EGO, & dominus meus Sophronius perreximus ad Philosophi Stephani domum, doctrinæ gratia. Erat autem meridianum tempus. Morabatur hic ad sanctam Dei genitricem, quam ædificauit beatus papa Eulogius ad Orientem, iuxta magnum Tetraphylum. Cum ego pulsarem Philosophi ostium, puella respiciens ait nobis: Dormit ille, oportet expectare pulsantem. Tunc aio domino meo Sophronio: Eamus ad Tetraphylum, & illic maneamus. Est autem locus ille Alexandrinis venerabilis. Dicunt enim Hieremias Prophetæ ossa ex Aegypto sumpta ab Alexandro conditore vrbis illic fuisse reposita. Cum ergo illuc venissemus, neminem inuenimus, nisi cæcos tres. Erat enim meridies. Perreximus ergo
iuxta